16/09/26 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ୟାଦରେ ରହିବାର ଈଶାରା ଦେଇ ସାବଧାନ କରି, ଉନ୍ନତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କର ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାପ ସମାନ ନଲେଜଫୁଲ ହୋଇଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଜୀବନର ମୁଖ୍ୟ ଧାରଣା ଶୁଣାଅ?

ଉତ୍ତର:- ସେମାନେ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତମୁଖ ରହିଥାନ୍ତି, କେବେ ହେଲେ ବି କୌଣସି କଥାରେ ସେମାନେ କାନ୍ଦି ନ ଥାନ୍ତି । ଯାହା କିଛି ବି ହେଲେ କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ ନଥିଙ୍ଗ୍ ନ୍ୟୁ । ଏହିଭଳି ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜ୍ଞାନବାନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ କାନ୍ଦିବାରୁ ମୁକ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି, କେବେ ବି କୌଣସି କଥାରେ ଅଶାନ୍ତ ହେଉନାହାଁନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗର ବାଦଶାହୀ ମିଳିଥାଏ । ଯିଏ କାନ୍ଦିବ ସିଏ ହରାଇବ, କାନ୍ଦିଲାବାଲା ନିଜର ପଦ ହରାଇଥାନ୍ତି ।

ଗୀତ:- ତୁହ୍ମେ ପାକେ ହମନେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା-ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜ ଦ୍□ାରା ଗାଇଥିବା ଗୀତ ଶୁଣିଲେ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛୁ, ତେବେ ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀ ପାଇଥିଲୁ, ତାହା ଏବେ ପୁନର୍ବାର ପାଉଛୁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏପରି ଗାୟନ କରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ତୁମେ ଗାୟନ କରିପାରିବ । ଘରେ ବସି ଅଥବା ଚାକିରୀ କରି ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅସୀମ ସମ୍ପତ୍ତି ବା ବେହଦର ବର୍ସା ନେଉଛୁ । ସେଣ୍ଟରରେ ମଧ୍ୟ ସାବଧାନୀ ମିଳୁଛି ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର ଏବଂ ଆମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛୁ, ଏହି କଥା ମନେ ରଖ । ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ଆମେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀ ନେଉଛୁ । ନୂଆ କେହି ଶୁଣିଲେ ଭାବିବେ ଯେ ଏକଥା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସିଏ ତ ନିରାକାର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମା ନିରାକାର ଅଟେ, ତେଣୁ ପରମାତ୍ମା ବାବା ମଧ୍ୟ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମାକୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରାକାର ବୋଲି କୁହାଯିବ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାକାରୀ ରୂପ ନ ନେଇଛି । ତେବେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଗଲେଣି ଯେ ଆମେ ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣୁଛୁ । ରୁହାନୀ ଶିକ୍ଷକ ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ପରସ୍ପରକୁ ସାବଧାନ କରିବା ପାଇଁ । ପ୍ରଥମେ ଏହି ରୁହାନୀ ସାବଧାନୀ ମିଳୁଛି । ସମସ୍ତେ ବେହଦର ବାବାଙ୍କ ୟାଦରେ ରହି ଈଶାରା ଦେଉଛନ୍ତି - ବାବାଙ୍କର ୟାଦରେ ରୁହ ଆଉ କେଉଁ ଆଡେ ବୁଦ୍ଧି ଯିବା ଅନୁଚିତ୍ । ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି - ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର । ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ପତିତ-ପାବନ ବାବା । ଏବେ ସିଏ ସମ୍ମୁଖରେ ବସି କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ୟାଦ କର । ଏହା କେତେ ସହଜ ଉପାୟ ଅଟେ - ମନମନାଭବ ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ କେହି ବୁଝିଲେ ତ । ୟାଦର ଯାତ୍ରା କେବଳ ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ରୁହାନୀ ଯାତ୍ରାରେ ଅଛୁ । ତାହା ହେଉଛି ଶାରୀରିକ ଯାତ୍ରା, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଶାରୀରିକ ଯାତ୍ରୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଆମେ ହେଲୁ ରୁହାନୀ ଯାତ୍ରୀ । ଏହି ୟାଦ ଦ୍□ାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ତୁମେମାନେ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହୋଇଯିବ । ତୁମେମାନେ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହେବାର ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ବିକର୍ମାଜିତ୍ ସଂବତ, ଅନ୍ୟଟି ହେଲା ବିକ୍ରମ ସଂବତ, ପୁଣି ବିକର୍ମ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ବିକାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ସେଠାରେ କୌଣସି ବିକର୍ମ ହୁଏ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ରାବଣ ହିଁ ନାହିଁ । ଦୁନିଆରେ ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସବୁ କିଛି ଜାଣିଗଲଣି । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ନଲେଜଫୁଲ କୁହାଯାଉଛି, ତେବେ ସିଏ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଦେବେ ନା । ଗଡ୍ ଫାଦରଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ଦରକାର । ସିଏ ନାମ ରୂପରୁ ନ୍ୟାରା ନୁହଁନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି ଶିବ । ସିଏ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମା ୟାଦ କରୁଛି, ସେହି ପରମପିତା, ପରମାତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ । ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କର ମହିମା କରୁଛି । ସିଏ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ବାବା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ବର୍ସା ହିଁ ଦେବେ । ଯିଏ ସଂସାରକୁ ଆସି କରି ଯାଇସାରିଲେଣି, ତାଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ତିଆରି କରିଥାଆନ୍ତି । କେବଳ ଶିବବାବାଙ୍କର ଗାୟନ ହୋଇଥାଏ ଓ ପୂଜନ

ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଶରୀର ଦ୍□ାରା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ତାଙ୍କର ଗାୟନ ରହିଛି । ସିଏ ସଦା ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ବାବା କେବେହେଲେ ପୂଜାରୀ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ସିଏ ସର୍ବଦା ପୂଜ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କେବେ ବି ପୂଜାରୀ ହୁଏ ନାହିଁ । ମୋତେ ପୂଜା କରାଯାଏ । ପୂଜାରୀମାନେ ମୋର ପୂଜା କରିଥା'ନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ତୁମେମାନେ ମୋର ପୂଜା କରୁନାହଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମୋତେ ଅର୍ଥାତ ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ୟାଦ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କର ହିଁ ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଭକ୍ତି ହେଉଛି ପୁଣି ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଭକ୍ତି ହୋଇଯାଉଛି । ବ୍ରହ୍ମା ସରସ୍□ତୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ଶିବବାବା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିର କେତେ ବିସ୍ତାର ରହିଛି । ବୀଜର କୌଣସି ବିସ୍ତାର ନାହିଁ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ଏବଂ ବର୍ସାକୁ ମନେ ପକାଅ । ବାସ୍, ବୃକ୍ଷର ବିସ୍ତାର ହେବା ପରି ଭକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବିସ୍ତାର ରହିଛି । ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ବୀଜ । ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଲେ ସଦ୍‌ଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ତୁମକୁ ମୁଣ୍ଡ ପିଟିବାକୁ ପଡୁ ନାହିଁ । ଏହା ଜ୍ଞାନ ଓ ଭକ୍ତି ଅଟେ ନା । ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତାରେ ଭକ୍ତିର ବୃକ୍ଷ ରହିବ ନାହିଁ । ଅଧାକଳ୍ପ ଏହି ଭକ୍ତିର ବୃକ୍ଷ ରହୁଛି । ସର୍ବ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କର ନିଜସ୍□ ନୀତି-ପ୍ରଥା ରହିଛି । ଭକ୍ତି ତ କେତେ ବଡ ଅଟେ । ଜ୍ଞାନ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ - ମନମନାଭବ । ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର । ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କଲେ ବର୍ସା ନିଶ୍ଚୟ ମନେ ପଡିବ । ବର୍ସାର ବିସ୍ତାର ହୋଇଯାଇଥାଏ ନା । ତାହା ହେଲା ଲୌକିକ ସମ୍ପତ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମର ପାରଲୌକିକ ସମ୍ପତ୍ତି ମନେ ପଡୁଛି । ବେହଦର ବାବା ଆସି ବେହଦର ବର୍ସା ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଏହିଠାରେ ବୋଲି ଗାୟନ ରହିଛି । ଏସବୁ ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ଅନାଦି ଭାବେ ନିର୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଯେପରି ଭଗବାନ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ଭାରତ ରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟେ, ଯେଉଁଠି ବାବା ଆସି ସାରା ଦୁନିଆର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ ତୀର୍ଥ ହେଲା ନା । କହୁଛନ୍ତି ହେ ଗଡ୍ ଫାଦର (ପରମପିତା) ଆମକୁ ନିଜ ଘରକୁ ନେଇଚାଲ । ଭାରତ ଉପରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ରହିଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଭାରତକୁ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ମେହନତ କରୁଛ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ଗୋପୀ-ବଲ୍ଲଭଙ୍କର ଗୋପ ଗୋପୀ ଅଟ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋପ ଗୋପୀମାନଙ୍କର କଥା ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ କାଇଦା ଅନୁସାରେ ରାଜତ୍□ ଚାଲିବ । ଚରିତ୍ର କୃଷ୍ଣଙ୍କର ନୁହେଁ, ଚରିତ୍ର କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ରହିଛି । ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର କେତେ ବଡ । ସିଏ ସାରା ପତିତ ସୃଷ୍ଟିକୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ ଚତୁରତା ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରକେ ଅଜାମିଳ ସଦୃଶ ପାପୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହି ସାଧୁମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର ମଧ୍ୟ ମୋତେ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମ ପରି ବାବା ମଧ୍ୟ ଅଭିନେତା ଅଟନ୍ତି ନା । ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ପାର୍ଟ କରୁଛ । ସିଏ ମଧ୍ୟ ରଚୟିତା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ମୁଖ୍ୟ ଅଭିନେତା ଏବଂ ସବୁକିଛି କରିକରାଉଛନ୍ତି ନା । କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି? ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ମୋତେ ଡାକୁଛ ଆସି ଆମକୁ ପାବନ କର । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ପାର୍ଟରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ଏପରି କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏହା କାହିଁକି ହୋଇଛି? କେବେ ହୋଇଛି? ଏହା ଅନାଦି ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ଏହାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ନାହିଁ, ପ୍ରଳୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ, କେବେ ବିନାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାଙ୍କୁ ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି । ଏହା ବେହଦର ଡ୍ରାମା ଅଟେ ନା । ସାରାଂଶରେ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଡ୍ରାମାର ପାର୍ଟ କିପରି ଚାଲୁଛି । ବାକି ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ପରମାତ୍ମା ମୁର୍ଦ୍ଦାରକୁ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚାଇ ଦେବେ । ଏହି ଅନ୍ଧଶ୍ରଦ୍ଧାର, ରିଦ୍ଧି-ସିଦ୍ଧିର କଥା ଏଠାରେ ନାହିଁ । ମୋତେ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଆସି ଆମକୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରାଅ, ତେଣୁ ସିଏ ବାସ୍ତବରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଗୀତା ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ ଅଟେ । ଭଗବାନ ହିଁ ଗୀତା ଶୁଣାଇଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା ସହଜ ରାଜଯୋଗ କେବେ ଶିଖାଇଲେ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ହିଁ କଳ୍ପର ସଂଗମ ଯୁଗରେ । ଯେତେବେଳେ କି ଆସି ପାବନ ଦୁନିଆ ନୂଆ ରାଜଧାନୀର ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ନାହିଁ ନା! ସେଠାରେ ତ ପାବନ ଦୁନିଆ ହିଁ ଥିବ । କଳ୍ପର ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ କୁମ୍ଭମେଳା ଲାଗିଥାଏ । ହଦର କୁମ୍ଭମେଳା ୧୨ ବର୍ଷ ପରେ ଲାଗିଥାଏ । ଏହି ବଡ କୁମ୍ଭମେଳା ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଲାଗିଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମା ଓ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମେଳା । ଯେତେବେଳେ କି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆସି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରାଇ ଘରକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । କଳ୍ପର ଆୟୁ ଲମ୍ବା କରିବା ଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡିଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ । ତୁମର ପ୍ରକାଶିତ ପତ୍ରିକାକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝିପାରିବ ଆଉ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଲେଖିଦିଅ ଯାହା କିଛି ହେଉଛି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ, କିଛି ନୁଆ ନୁହେଁ । ଯାହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିଲା ତାହାର ଏବେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । କାହାର ଯଦି ବୁଝିବାର ଅଛି ତେବେ ଆସି ବୁଝିପାରିବେ । ଏହିପରି ଉପାୟ ସବୁ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ଖବର କାଗଜରେ କ'ଣ ବାହାର କରିବୁ! ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଲେଖିପାରିବ - ଏହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ କିପରି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ଦ୍□ାର ଖୋଲୁଛି । କଳ୍ପପୂର୍ବ ସଦୃଶ । ଏବେ ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଦ୍□ାରା ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା କିପରି ହେଉଛି ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜଧାନୀ କିପରି ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି, ଆସି ବୁଝ । ଈଶ୍□ର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକାର ନେବାକୁ ହେଲେ ଆସି ନିଅ । ଏହିପରି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସେମାନେ କାହାଣୀ ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି, ସେହିଭଳି ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ଶାସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଏହିପରି ହିଁ ପାର୍ଟ ମିଳିଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଡ୍ରାମାକୁ ବୁଝିଗଲଣି ପୁଣି ଏହି ଡ୍ରାମାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଆସି ପୁନର୍ବାର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣୁଛ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ପୁନର୍ବାର ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହେବ । ବାକି ସବୁ ଧର୍ମ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତୁମେ ନଲେଜଫୁଲ ହେଉଛ । ବାବା ତୁମକୁ ନିଜ ସମାନ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଅଧାକଳ୍ପ ଆମେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବୁ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଶାନ୍ତି ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ପିଲାମାନେ କେବେ କାନ୍ଦିବେ ନାହିଁ, ସର୍ବଦା ହସୁଥିବେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ କାନ୍ଦିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ମାଆ ମଲେ ମଧ୍ୟ ହାଲୁଆ ଖାଅ... କାନ୍ଦିଲେ ରାଜତ୍□ ହରାଇବ । ପଦ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ ପତିମାନଙ୍କର ପତି ମିଳିଛନ୍ତି ଯିଏ ସ୍□ର୍ଗର ବାଦଶାହୀ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେ ତ କେବେ ମରୁ ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି, ପୁଣି କାନ୍ଦିବାର କି ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ଯିଏ କ୍ରନ୍ଦନ ପ୍ରୁଫ୍ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ସେ ବାଦଶାହୀ ନେଇଥାଆନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତେ ପ୍ରଜା ହେବେ । ବାବାଙ୍କୁ ଯଦି କେହି ପଚାରନ୍ତି ଯେ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଆମେ କ'ଣ ହେବୁ? ତେବେ ବାବା କହିଦେବେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଛରେ ସବୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ଯେପରି ସ୍କୁଲରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାପଡିଯାଏ ନା । ରୁଦ୍ରମାଳା କାହାର ହେଉଛି - ତାହା ତୁମେ ପଛରେ ଜାଣିପାରିବ । ଶେଷ ସମୟରେ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥାନ୍ତି । ଭାବନ୍ତି ଆମେ ଅମୁକ ବିଷୟରେ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବୁ । ସେହିଭଳି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବ । ଅନେକ କହୁଛନ୍ତି ଆମର ପିଲାମାନଙ୍କ ଠାରେ ମୋହ ରହିଛି । ମୋହକୁ ତ ଛାଡିବାକୁ ହେବ । ଜଣଙ୍କଠାରେ ମୋହ ରଖିବାକୁ ହେବ, ବାକି ଟ୍ରଷ୍ଟି (ନିମିତ୍ତ) ହୋଇ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ହେବ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ - ଏସବୁ କିଛି ବାବା ଦେଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଚାଲ । ମମତ୍□ ତୁଟାଇ ଦିଅ । ବାବା ସ୍□ୟଂ ଆସି କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁଥିରୁ ମମତ୍□ ତୁଟାଇ ଦିଅ । ଭାବିନିଅ ଏସବୁ ତାଙ୍କର, ତାଙ୍କରି ମତରେ ହିଁ ଚାଲ । ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ହିଁ ଲାଗିଯାଅ । ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଦାନ କରିଚାଲ । ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ରହିଛି । କନ୍ୟା କର୍ମବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ରହିଥାଏ । ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ତ ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ପାଇବାର ନିଶା ରହିଥାଏ । କନ୍ୟା ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କର ବର୍ସା ପାଇ ନ ଥାଏ । ଏଠାରେ ଏହି ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ମେଲ୍-ଫିମେଲର ଭେଦଭାବ ନାହିଁ । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭାଇ, ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେଉଛୁ । ଆତ୍ମା ପାଠପଢୁଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେଉଛି । ଯେତେ ଅଧିକ ବର୍ସା ନେବ, ସେତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବ । ବାବା ଆସି ସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ହେଲେ ନିରାକାର, ତାଙ୍କର ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ସୋମନାଥଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଏକଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ଆସି କ'ଣ କରିଛନ୍ତି! କାହିଁକି ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ଭାବେ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରାଯାଇଛି? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହିପରି ହିଁ ହେବ । ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି, ଯାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବ । ଏଥିରେ କୌଣସି ଅବଶୋଷର କଥା ନାହିଁ । ଏହା ଖୁନେନାହେକ (ରକ୍ତର) ଖେଳ ଅଟେ । ଅକାରଣେ ସମସ୍ତଙ୍କର ରକ୍ତପାତ ହେବ । ନଚେତ୍ କେହି କାହାକୁ ହତ୍ୟା କଲେ ତାଙ୍କୁ ଫାଶୀ ଦଣ୍ଡ ମିଳିଥାଏ । ଏବେ କାହାକୁ ଧରିବେ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟ୍ୟ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ । ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ଅମରଲୋକ, ମୃତ୍ୟୁଲୋକର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆଜି ଆମେ ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ଅଛୁ, କାଲି ଅମରଲୋକରେ ଥିବୁ, ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନ ଅମୃତ ପିଆଉଛ, ହଁ-ହଁ କରି ପୁଣି ନିଦରେ ଶୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଶୁଣୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବେହଦର ବାବା ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଯାହା ଦ୍□ାରା ସ୍□ର୍ଗର ଦ୍□ାର ଖୋଲିବ । ଲେଖୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏହା ବହୁତ ଭଲ, ଏହି ଜ୍ଞାନ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆମେ ମାନୁଛୁ, ବାସ୍ ।

ନିଜେ କିଛି ବି ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି ପୁଣି ଶୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ଏମାନଙ୍କୁ କୁମ୍ଭକରଣ୍ଣ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ତାଙ୍କୁ କହିପାରିବ ଯେ ଲେଖିକରି ତ ଦେଉଛ କିନ୍ତୁ ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ପୁଣି ଯାଇ ଘରେ ଶୋଇପଡିବ । ତାଙ୍କୁ କୁମ୍ଭକରଣ୍ଣର ଚିତ୍ର ପାଖକୁ ନେଇଯିବା ଉଚିତ୍, ଏହାଙ୍କ ସଦୃଶ ଶୋଇଯାଅ ନାହିଁ । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ଦରକାର ନା ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ନିଜ ଦୋକାନରେ ମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ-ମୁଖ୍ୟ ଚିତ୍ର ରଖ । ଯିଏ କେହି ଆସିଲେ ଚିତ୍ର ଉପରେ ବୁଝାଅ । ହଦର ସୌଦା ମଧ୍ୟ କରାଅ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଖାଣ୍ଟି ସୌଦା ଅଟେ । ଏହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବ । ଏଥିରେ ଲଜ୍ୟାର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । କେହି କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ବି.କେ. ହୋଇଛ । ତାଙ୍କୁ କୁହ, ଆରେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କୁମାର-କୁମାରୀ ତ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଅଟ ନା । ବାବା ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯିବ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବି.କେ. ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିପରି ଭାବେ ଦୋକାନରେ ସେବା କଲେ କେତେ ବେହଦର ସେବା ହୋଇଯିବ । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ରାୟ କର, ଦୋକାନ ଛୋଟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କାନ୍ଥରେ ଚିତ୍ର ଲଗାଇପାରିବ । ଦାନପୁଣ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଘରୁ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏବେ କୌଣସି ଦେହଧାରୀକୁ ୟାଦ କର ନାହିଁ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ମନୁଷ୍ୟ ତ ବିଚରା ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡିଛନ୍ତି । କହିବାକୁ ହେବ - ଦୈବୀ ବିଶ୍□ ରାଜ୍ୟ ପାଇବାକୁ ହେଲେ, ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାକୁ ହେଲେ ଆସି କରି ବୁଝ । ଆଚ୍ଛା -

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) କେବଳ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସଚ୍ଚା ମୋହ ରଖିବାକୁ ହେବ, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ୟାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ଦେହଧାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ମମତ୍□ ତୁଟାଇ ଦେବାକୁ ହେବ । ଟ୍ରଷ୍ଟି ବା ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ, ସେଥିପାଇଁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିକର୍ମ ନ ହେଉ, ଏଥିପ୍ରତି ବହୁତ-ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍□ରୂପରେ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିଶାରେ ସ୍ଥିତ ରହି ଅଲୌକିକତାର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଅନ୍ତରମୁଖୀ ଭବ ।

ଯେପରି ତାରାମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ଭିତରେ ବିଶେଷ ତାରାମାନଙ୍କର ଚମକ ଦୂରରୁ ହିଁ ନ୍ୟାରା ପ୍ୟାରା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶେଷ ଉଜ୍□ଳ ଦେଖାଯାଉଥାଏ, ସେହିପରି ତୁମେ ତାରକାମାନେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏକ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଦେଖାଯାଅ, ସାଧାରଣ ରୂପରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆସାଧାରଣ ବା ଅଲୌକିକ ସ୍ଥିତି ରହୁ, ତାହା ହେଲେ ଦୁନିଆର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ତୁମେ ଈଶ୍□ରଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ଅଲଗା ଦେଖାଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଅନ୍ତରମୁଖୀ ହୋଇ ତା'ପରେ ବାହ୍ୟମୁଖତାରେ ଆସିବାର ଅଭ୍ୟାସ ହେବା ଦରକାର । ସର୍ବଦା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍□ରୂପରେ ବା ନିଶାରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଜ୍ଞାନବାନ ହେବା ସହିତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହୋଇ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଅ, ତେବେ ଯାଇ ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅନୁଭବୀ କରିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ରାବଣର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପାଖରେ ରଖିଥିବ ତେବେ ଦିଲ୍‌ରେ ଦିଲାରାମ ରହିପାରିବ ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏବେ ନିଜର ଦାତା ସ୍□ରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ।

ତୁମେ ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦାନ ଦେବାବାଲା ମାଷ୍ଟର ଦାତା ଅଟ । ତୁମେମାନେ ନିଜର ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍□ାରା, ଅମୂଲ୍ୟ ବାଣୀ ଦ୍□ାରା ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ତୃଷ୍ଣା ନିବାରଣ କର । ତୁମ ଦ୍□ାରକୁ ଆସିଥିବା କୌଣସି ବି ଭୋକିଲା ଆତ୍ମା ଖାଲି ହାତରେ ନ ଯାଉ । ସାକାର ବାବା ଯେପରି କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି, କୌଣସି ବି ଆତ୍ମା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଫେରୁ ନଥିଲା, ସେହିପରି ଯିଏ ଯେଉଁଭଳି ବି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ କରି ହିଁ ଯାଉ ।